

«ΚΥΘΗΡΑΙΚΟ»

ΤΟ ΒΗΜΑ
ΕΘΝΙΚΟΝ
Offices 211 BOTANY RD WATERLOO Phone 698 8989

ΤΟ ΒΗΜΑ
Established 1913
ΕΤΟΣ 66ον

Ειδική προσφορά

ΓΡΑΦΕΙ

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΝΕΑΣ

Ο κ. ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΝΕΑΣ

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ ΤΟ «ΚΥΘΗΡΑΙΚΟ ΒΗΜΑ» ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΙ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΤΗ ΠΡΩΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

από όπου συνοδική απόφαση έψηφίσθη, έχειροτονήθη και ανέλαβε την ποιμαντορίαν της Ιεράς Μητροπόλεως ΘΗΡΑΣ.

Κατά το πρό της Αρχιερωσύνης του διάστημα ως Αρχιμανδρίτης, εξέλεγε μέλος του εν Αθήναις Τριφυλλείου Ιδρύματος - Νοσοκομείον, Γηροκομείον - του οποίου και μέχρι της Αρχιερωσύνης του διετέλεσε Πρόεδρος, διάστημα πλήρους και αποτελεσματικής δράσεως στη σωστή κατεύθυνση των Κυθηραϊκών προβλημάτων και διά τα οποία ούδέποτε και μετά ταύτα, ένισχυμένος από του ύψους της θεσεώς του, έπαυσε να παράσχει κάθε συμπαράστασή του, έν πλήρει πατριωτική άρμονία, μεθ' όλων των επιλέκτων Κυθηρίων συνεργατών του, δι' ο και περιβάλλεται με την αγνή αγάπη και το σεβασμό των άπανταχού Κυθηρίων.

Σεβασμιώτατε Δέσποτα οί Πανέλληνες στη μεγάλη αυτή χώρα σας υποδέχονται εγκάρδια σαν πνευματικό πατέρα. Οί πολλές χιλιάδες γνωστοί και άγνωστοι σας συμπατριώται Κυθηριοί, υπερήφανοι με πατριωτικό παλμό, με ιδιαίτερη χαρά και με την του Αποστόλου των Εθνών σκιαγραφείσαν αγάπην, σας καλωσορίζουν και σας προσκυνούν, άναμένοντες να εύτυχήσουν και της από Εκκλησίας εύλογίας σας.

Ελπίζοντες ότι κατά την παραμονή σας θα καταστεί δυνατή ή όσον το δυνατόν ευρύτερη γνωριμία σας μαζί μας και ή με τους νέους βλαστούς μας. Σας εύχόμεθα όλόψυχα ΚΑΛΩΣ ΗΛΘΑΤΕ άνάμεσά μας και εύχάριστη και άποδοτική παραμονή.

Είς πολλά Έτη Σεβασμιώτατε Δέσποτα

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΝΕΑΣ

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΕΚΕΙΝΟΣ

Στήν έκδοση του Κυθηραϊκού Βήματος του μηνός Ιουλίου με τον τίτλον «Στή μνήμη του» προαναγγείλαμε ως έπικειμένην την τυπική ενιαύσια έπιμνημόσυνη συγκέντρωση στην Ίλιριώτισσα του Ποταμού για τό μεγάλο Κυθήριο Ανθρωπιστή Νικ. Τριφύλλη και τον μακαρίσαμε τελειώνοντας.

«Κοιμήσου ήσυχα τον άιώνιο ύπνο σου, μεγάλε νεκρέ. Οί χιλιάδες όπου γής συμπατριώτες σου σ' εύγνωμονούν και σε μακαρίζουν με τά άγνά τους αίσθήματα και άναμφισβήτητα έρχεται ή ώρα να ήσυχάσεις και ν' άναπαυθείς ότι τον άγώνα τον καλόν τετέλεκας. Αίώνια ή μνήμη σου.»

Όπως μάς πληροφορήσε ο άνταποκριτής μας έλαβε χώραν ή δέση στις 3—9—79 και στή κα Αγγελική Λιακάτου (Συμβολαιογράφος Κυθήρων) μέλους της έξαμελούς συμβουλίου της Διαθήκης Τριφύλλη άνετέθη τό καθήκον της έπιμνημόσυνης όμιλίας την όποιαν διαβάσαμε στην έκδοση της Παγκυθηριακής του μηνός Σεπτεμβρίου.

Με σωστά και ώραία λόγια άνεμνήσθη ή όμιλίτρια της βιωτικής περιόδου του μνημονευόμενου, των πατριωτικών και ανθρωπιστικών αισθημάτων του διά τά όποία άναγνωρίζόμενα καθιερόνται ή τέλεις του μνημοσύνου. Καί προέβη έν συνεχεία κατηχητικά.

«Όπως οί νοερώς ιστάμενοι πρέπει να συγκρίνουν τάς πράξεις εκείνου με τό τί πράττουν αυτοί, μέσα στο ύλικόν συμφέρον βουτηγμένοι είς την λάσπην, της ταπεινής ύλης κ.λ.π. άς προσπαθήσωμεν νοερώς να άποδεσμευώμεν άπό τον σφικτόν έναγκαλισμόν του ταπεινού συμφέροντος κι' άς συλλάβωμεν τό νόημα του μεγάλου ευεργέτου Νικ. Τριφύλλη.

Όλα αυτά τά έθιμοτυπικά κα Λιακάτου, με τά άπαραίτητα με λόγια αισθήματα που ξεχνώνται μόλις ξεπορτίσωμε του Ναού όλοι, έχουν την θεσι τους και την άποδοσή τους όταν πληρούν και διακαιώνουν άπόλυτα τη βασική σκέψη και σκοπό χωρίς να γίνονται άφορμές διαιρέσεων και όπισθοδρομικότητας αντί προόδου.

Είμεθα βέβαιοι κα Λιακάτου ότι σαν μέλος της Επιτροπής διαθήκης θάχετε πλήρη γνώσιν των πραγματικών τελευταίων σκέψεων, θελήσεως και έντολών των Νικ. Τριφύλλη για την άκυρωσί της και τη συγχωνεύσή της στο Ίδρυμα Αθηνών που κείνος δημιούργησε και προέκρινε διαπιστώσας πως είναι αναγκαία όχι μόνον Υγειονομική περίθαλψη, αλλά εύρεία κοινωνική ανάπτυξη της μικράς του γενετέρας διά τη διασώσή της, που μόνον ή κακή τύχη που επέφερε τό ξαφνικό θάνατό του, άπέρτεψε και κατά λίαν δυστυχή συνέπεια ύφίσταται ή έπιτροπή της όποιας συμμετέχετε, αντί του ενός ένιαίου τεραστίας οικονομικής δυνάμεως όργανισμου πουθά άνεμόφρωνε και έκ θεμελίων θά κατηύθυνε στο σωστό όρόμο της μελλοντικής προόδου που δικαιούται, όχι να κυριαρχεί τό δόγμα

του διαίρει και βασίλευε που έπεξετάθη και έτελμάτωσε τόσο έπικίνδυνα και τό Σκλάβειο Κληροδότημα.

Νομίζομε ότι σείς σαν μέλος του συμβουλίου της Διαθήκης μη Κυθηρία και συνεπώς μακράν των τοπικιστικών, και συμφετορολογικών κατεστημένων λίαν γνωστή και αγαπητή ως έκ της σχετικώς μακράς έν τη νήσω ύπηρεσίας σας θά είχατε και την εύκαιρίαν και την δυνατότητα δράσεως για τη σωστή και ώφέλιμη δικαίωση της Παγκυθηριακής αίτήσεως στην έκπλήρωση της τελευταίας βουλής του μεγάλου νεκρού αντί των έπιμνημοσύνων και κατηχητικών τυπικών λόγων που μόνον τότε θάχουν νόημα όταν έμείς πειθόμεθα τους εκείνου ρήμασι.

ΚΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΙ ΚΑ BERYL ΛΙΑΝΟΣ

Με ιδιαίτερη περηφάνεια τό Κυθηραϊκό Βήμα άναφέρεται στις στήλες της σημερινής έκδόσεώς του, σε μέλη της δεύτερης γενιάς της Κυθηραϊκής παροικίας μας άνηκόντων στο Γεννεαλογικόν δένδρον της οικογενείας Γεωργίου Έμ. Λιανού ή Κολαντζή.

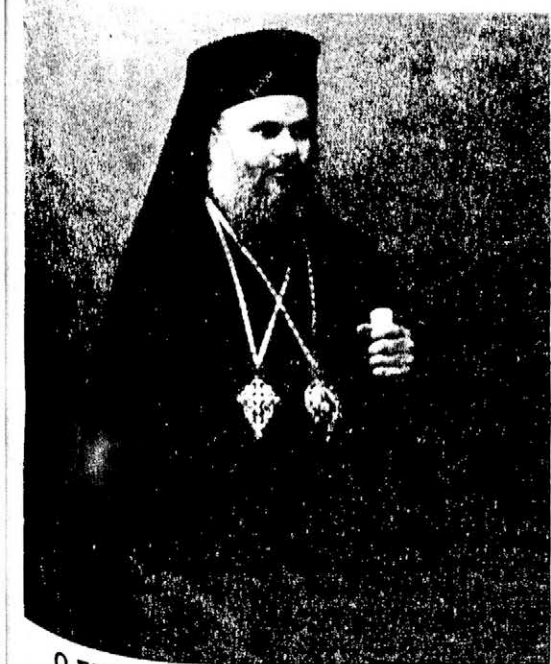

Ο Γενάρης Γ. Ε. Λιανός με την πολυμελή οικογένεια πλην ενός υιού του άπουσιάζοντος κατά την λήψιν της φωτογραφίας.

Ο Γενάρης Γιώργιος Έ. Λιανός έγεννήθη στο χωριό Λιανιάνικα τό 1873, μετνήαστευσε στην Αυστραλία, άφίχθεις την 12—9—1898 πολιτογραφηθείς τό 1904, επανέκαμψε στην γενέτειρά τό 1907 και μετά τετραετίαν επανήλθε στη θετή του πατρίδα νυμφευθείς άνταξίαν σύζυγον την

ΥΠΕΡΤΙΜΟΣ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ

Με την διακρίνουσαν όντως τη σεβάσμια προσωπικότητά του Χριστιανικήν ταπεινοφροσύνην άφίχθη στην Αυστραλία την 12ην π.μ. σιωπηλά και άπαράτηρητα, ώστε έν δέν έμολολαβούσε ξένη ιδιωτική πληροφοριοδότηση, τό Χριστεπώνυμον Κυθηραϊκόν πλήρωμα της 5ης Ήπείρου ούτε καν θά είχε ιδέαν για την άξίφη του Σεβασμιωτάτου

Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ κ.κ. ΓΑΒΡΙΗΛ

Μητροπολίτου ΘΗΡΑΣ (Σαντορίνης) κ.κ. Γαβριήλ Καλοκαιρινού, Κυθηρίου την καταγωγήν, δραστήρια εργαζόμενος ήγετικά, διά την ανάπτυξιν και άναμόρφωσιν της μικράς του γενετέρας, πρό της Αρχιερωσύνης του έπί έτη, αλλά και μετά ταύτα ούδέποτε ύστερήσας να συμβάλη ποικιλοτρόπως προς τότο και να την έπισκέπτεται διαλαέιπτως, λαμπρώνων χοροστατών στις Γιορτές, και πανηγύρεις και κηρύσσων τον θεϊόν λόγον.

Απεβίβάσθη στο διεθνές Αεροδρόμιον του SYDNEY τις πρωινές ώρες, τον υπεδέχθησαν δύο τρεις του στενού συγγενικού περιβάλλοντός του και άφού έπεσκέφθη τον Σεβασμιώτατον Αρχιεπίσκοπον, άναπαύθη έπί όλίγον και αύθημερόν του προορισμού διά BRISBANE όπου τό κύριον σημείον παραμονής του στή δίμηνη άναμείσά μας έπιμνημόσυνην του έπί έτη, αλλά και μετά ταύτα ούδέποτε ύστερήσας να συμβάλη ποικιλοτρόπως προς τότο και να την έπισκέπτεται διαλαέιπτως, λαμπρώνων χοροστατών στις Γιορτές, και πανηγύρεις και κηρύσσων τον θεϊόν λόγον.

Απεβίβάσθη στο διεθνές Αεροδρόμιον του SYDNEY τις πρωινές ώρες, τον υπεδέχθησαν δύο τρεις του στενού συγγενικού περιβάλλοντός του και άφού έπεσκέφθη τον Σεβασμιώτατον Αρχιεπίσκοπον, άναπαύθη έπί όλίγον και αύθημερόν του προορισμού διά BRISBANE όπου τό κύριον σημείον παραμονής του στή δίμηνη άναμείσά μας έπιμνημόσυνην του έπί έτη, αλλά και μετά ταύτα ούδέποτε ύστερήσας να συμβάλη ποικιλοτρόπως προς τότο και να την έπισκέπτεται διαλαέιπτως, λαμπρώνων χοροστατών στις Γιορτές, και πανηγύρεις και κηρύσσων τον θεϊόν λόγον.

«ΚΥΘΗΡΑΙΚΟ»

ΤΟ ΒΗΜΑ
ΕΘΝΙΚΟΝ
Offices 211 BOTANY RD WATERLOO Phone 698-8989

TOBEM
Established 19
ΕΤΟΣ 66

Ειδική προσφορά

Αγάπην τὸ Γένος Κόμηνου ἀποκτήσας ἑνδεκαμελὴ οἰκογένειαν, 6 υἱοὺς καὶ 5 θυγατέρες. Ἀτυχῆσας μετὰ τὸν πρόωρον θάνατον τῆς συζύγου του τὸ 1942 ἠγωνίσθη ὡς φιλόστοργος πατὴρ διὰ τὴν ἀρτίαν κοινωνικὴν ἀποκατάστασιν τῶν τέκνων του καὶ τὰ ὁποῖα ἡτύχησε νὰ ἀφίσει λαμπρῶς ἀποκατεστημένα καὶ συνεχίζοντα τὴν πατρικὴν παράδοσιν, θανὼν σὲ βαθύ γῆρας τὴν 16-6-1962. Ὁ αἰώνιοςτος διεκρίνετο διὰ τὸ ἥθος του, τὸ ἀκέραιον τοῦ χαρακτήρος του καὶ τὸν πατριωτισμὸν του, ποὺ ποικιλοτρόπως ἐμπράκτως ἐξεδήλωσε, δωρήσας ἐν ζωῇ καὶ τὴν ἐν τῇ νῆσῳ μας περιουσίαν του διὰ τὴν ἰδρυσιν νοσοκομείου στὸ τόπο τῆς γεννήσεώς του.

Ὁ εἰς τὴν ἐπικεφαλίδᾳ εἰκονιζόμενος μετὰ τῆς συζύγου του κοῦ Θεοδώρας Γ. Λιανὸς τυγχάνει ὁ 8ος κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν γεννήσεως εἰς τὴν πολυμελὴ οἰκογένειαν, εἶναι ἡλικίας 63 ἐτῶν, ὀμιλεῖ ἀπταιστῶς τὴν Ἑλληνικὴν, μορφωθείς καὶ εἰδικευθεὶς ἐπαγγελματικὰ εἰς τὸν φαρμακευτικὸν κλάδον, ἐνυμφεύθη ἐξαιρετικὸν καὶ λίαν εὐπαιδευτὸν σύζυγον τὴν κα BERYL ἀποκτήσαντες 4 θυγατέρας, ἀποκατασταθίσαν καὶ ἀποτελοῦντων ἐπ᾽ ἑξῆς μέλη τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Αὐστραλιανῆς Κοινωνίας μας. Τὸ ζεῦγος Θ. Λιανὸς διαμένει στὸ ἀριστοκρατικὸν προάστιον VAUCLUSE, σὲ ὠραιότατην βίλλαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ εἰσερχόμενος ἐπισκέπτης εὐθὺς αἰσθάνεται καθαρὰν Ἑλληνικὴν καὶ ἰδίᾳ Τσιριγώτικη ἀτμόσφαιρα καὶ εἰς τὴν μεγάλῃν βιβλιοθήκην μὴ ποῖ νὰ βρῇ πλουσιώτατο ὑλικὸ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Κυθηραϊκῆς ἱστορίας καὶ ποιητικὰ δοκίμια τῆς κας BERYL ὠρισμένα ἀναφερόμενα στὰ Κύθηρα τὰ ὁποῖα ὑπεραγαπᾷ.

Τὸ Ὑπόκρυπτον πατριωτικὸν ἐνστικτον τοῦ κ. Λιανὸς ἐγένετο φλόγα ἀγάπης γιὰ τὴν πατρικὴν γῆ, ὅχι μόνον στὸν ἴδιον καὶ τὴν ἐκλεκτὴν κυρίαν του ἀλλὰ σὲ ὁλόκληρην τὴν οἰκογένειάν του ὅταν πρὸ ἐτῶν ἐπεσκέφθησαν τὴν γενέτειραν καὶ ἡ σκέψις του ἐπρογραμματίσθη τὴν ἀπόφασιν ἐάν ποτὲ ἡ Διοίκησις τοῦ Τριφυλλείου Ἰδρύματος ἀποφασίσῃ τὴν ἐκποίηση τῆς δωρηθείσης πατρικῆς περιουσίας (πράξιν διὰ τὴν ὁποίαν ὑπερηφανεύεται) γιὰ τὰς Νοσοκομειακὰς καὶ λοιπὰς ἀνάγκας νὰ φροντίσῃ τὴν δι' ἀγορὰς ἐπαναπόκτησίν τῆς καὶ ἀξιοποιήσιν τῆς. Ὄντως πρὸ ἐπταμῆνου μέσω φιλικοῦ προσώπου ἐπληροφορεῖτο τὴν τέτοια ἀπόφασιν τοῦ Τριφυλλείου Ἰδρύματος περὶ προκηρῦξεως πωλήσεως διὰ δημοπρασίας στὸ Ποταμό καὶ ἐσπευμένως, ἐφθασε, ἔλαβε μέρος στὸ πλειστηριασμὸν, κατεκυρώθη ἐπ' ὀνόματι του καὶ ἡ πατρικὴ περιουσία, ἀφοῦ ὑπηρετήσῃ τὸ μεγάλο φιλανθρωπικὸ σκοπὸν, ἐπανήλθε διὰ δευτέραν φοράν εἰς τὴν οἰκογενειακὴν ἰδιοκτησίαν.

Ἰδιαίτερα ὅχι εὐχαριστήμενος ἀλλὰ εὐτυχῆς ὁ κοῦ Λιανὸς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν του, ἐπανήλθε, ἀφοῦ ὤρισε ἐκεῖ, Νομικὸν ἐκπρόσωπόν του διὰ τὴν πλήρη ἀνακαίνισιν τῆς ἡμιερειπωμένης κατοικίας καὶ τὴν καλλιέργειαν τῶν ἀγρῶν καὶ καρποφόρων δένδρων ποὺ θὰ ἀποτελέσουν τακτικὸ οἰκογενειακὸ θέρετρο, ὡς ἐπίσης μελετᾷ τὴν πλήρη ἀνακαίνισιν τοῦ παρὰ τὴν Ὀχελὲς ἰδιόκτητον νερόμυλον ὡς τουριστικοῦ φαινομένου καθὼς καὶ τὴν ἀνέγερσιν μικρῶν ἀτομικῶν διαμερισμάτων πρὸς ἐκμετάλλευσιν, δι' ὅσους ἐπιθυμοῦν νὰ παραθερίσουν καὶ νὰ κάμουν χρῆσιν τοῦ περίφημου ἐκεῖ σιδηροῦχου ὕδατος - Σιδερόνερο.

Εἶχαμε τὴν καλὴ εὐκαιρίαν μέσω τοῦ κοινῆς ἀγαπητοῦ φίλου καὶ συνεργάτη τοῦ Κυθ. Βήματος κ. Ἰωάν. Μάλλου νὰ ἀναπτύξωμεν φιλικωτάτην γνωριμίαν μετὰ τὸ ξεχωριστὸ ζεῦγος, ἐτι περισσώτερον ὡς σχεδὸν γειτονεῦοντες καὶ νὰ ἐκτιμῶμεν τὴν κοινωνικὴν θέσιν, τὴν ἐγκυκλοπαιδικὴν κατάρτισιν, τὰ ἰδιαίτερα - Τσιριγώτικα αἰσθήματα ποὺ κατέχονται καὶ τὴν τήρησιν τῶν πατριωτικῶν καὶ οἰκογενειακῶν παραδόσεων.

Μετὰ τὸν εἰλικρινέστατον ἐνθουσιασμόν συγχαίρομεν τὸν κοῦ καὶ καν Θ. Λιανὸν καὶ προβάλλωμεν, τὴν ἀγάπης τους, τὸ ἐνδιαφέρον τους καὶ τὸ ψυχικὸν δεσμόν τους στὴν γῆ τῶν γονέων τους, σὰν παράδειγμα στοὺς ἐδῶ συμπατριώτας μας κατ' ἀρχὴν, ἀλλὰ καὶ ἰδίως αὐτοὺς ποὺ ζοῦν ἐκεῖνο τὸ τόπον ποὺ τὸν ἐρήμωσαν καὶ τὸν καταστρέφουν συνεχῶς, μὰς ἀπομακρύνουν συνεχῶς λόγους καὶ ἐργοῖς καὶ μὰς ἀποκαλοῦν κατὰ πρόσωπον ξένους, εἰς ἀνταμοιβὴν πρὸς κάθε ἡθικὴ καὶ ὑλικὴ συμβολὴν μας.

Ἐν συνεχείᾳ κατωτέρω δημοσιεύομεν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ἐκτενὴ περιγραφὴ ἀπὸ τὴν ἐσχάτως μεταβασίν του καὶ τὴν ἀγορὰ τῶν κτημάτων, καθὼς καὶ ποίημα τῆς κας Λιανὸς ἐκφραστικώτατον γιὰ τὸ νησί μας.

AUCTION IN KITHIRA

It was Monday, 21st May 1979 at 11 a.m., when I answered a knock at my front door. The special delivery envelope I opened contained a bulletin announcing the sale by public auction of plots of land in the region of Potamos in Kithira. These farmlands of varying sizes and fertility were being put up

for auction by the committee of the Trefilis Hospital of Kithira (7 Kanniggos - Athens), on Sunday, 27th May 1979 at Potamos, between the hours of 10 a.m. and noon.

Since 1973, when I had visited Kithira with my wife Beryl, I had felt a strong melancholy, but nostalgic bond develop within my heart for this "Island of Love" and I longed to possess a plot of its Sacred soil - a portion of the "Land of my Father's". I had made many inquiries as to the possibility of purchasing back some of the portions of farmland, which my father had donated to the Hospital in 1953, (see 15-8-53) but to no avail.

The announcement of the auction, which I received just six days before the event, from 12,000 miles away, was like a call to arms. Without thinking twice I rang my travel agent, Angelos Mallos of Elizabeth St. Sydney and instructed him to get me aboard the first Quantas flight out of Sydney to Athens. As luck would have it, I boarded flight Q15 at 6.30 p.m. Wednesday 23-5-79 and I was on my way to Greece, where I arrived on Thursday 24-5-79 at 10.30 a.m. (Athens time). The flight was perfect and my luck held throughout because I found myself seated next to a young Greek gentleman, Bill Ioannou, hairdresser of Marrickville, with whom I got very well and the time passed smoothly and pleasantly.

Athens airport was busy at the time of my arrival, but there were no problems. The customs officer let me through without inspecting my luggage, after I told him I was from Australia.

Again luck was my way, as I was met at the terminal by John Sophios and he took me to stay with him at his apartment near St. Nicholas, in Pireas, I was happy - very happy - I was in Greece. I was basking in the stimulating and exciting warmth of an atmosphere permeated with a culture and antiquity which beggars description, so large does it loom on the horizon of every face of human endeavour, whether intellectual, artistic or physical. Even our modern Spiritual needs were anticipated by the ancients (See Plato and Epictetus).

That same evening I was invited to join a group of fourteen people who were to entertain Mr. Neill Batt, deputy Premier of Tasmania and his wife Anne, at a seafood dinner at Microlimano, Pireas, right at the waters edge. The air was warm, balmy and still - the ambience most conducive to a very satisfying dinner (10 p.m.). All went well and I awoke the following morning refreshed and eager for my meeting with Mr. Con Lourantos (brother of Sir Nicholas Lourantos) vice President of the Kithirian Hospital and the Secretary, Mr. Dimitrios Komis.

No person could have been received with more courtesy and goodwill, than I was, by these officials who answered all my questions promptly, and clearly, without hesitation and with open hearts.

The following morning, Saturday 26-5-79 at 8.30 a.m., I boarded the vessel Kanaris and set out for Kithira. Contrary to my expectations, the vessel departed as scheduled sharp at nine a.m. After disembarking passengers and luggage at Kyparissi leraka and Neapolis, we continued at a steady speed and arrived at Ayia Pelayia at 11 p.m. amidst much shouting and excitement, where I was met by Kosta Baveas, taxi owner, who drove me to Potamos, to the home of my cousin, Spiro Sophios.

Our approach to Ayia Pelayia was both thrilling and beautiful. The Kanaris floated gently and quietly on a black velvet sea, studded with myriads of multicoloured gems, until within a few metres of the incomplete mole, when all hell broke loose as ropes were cast over the sides, gangplanks were manipulated into position and shouts of joy were exchanged as loved ones recognised each other in the light darkness. Propellers were reversed, the hawsers creaked under the strain - the boat stopped and all passengers for Kithira disembarked. After an excellent supper of home-made bread, Mizithra and Fassulada, I went to bed with doors and windows wide open and slept soundly and awoke the next morning, refreshed and anxious to attend the auction.

A large crowd was gathered around the tables at which sat the Auctioneer the valuator and Mr. Gerge Cominos, the President of the

Cassimatis Old People's Home at Potamos and active in the affairs of Trifilis Hospital. There was a fair sprinkling of Dutch, German, French and other foreigners who were keen to bid. However, when the auction terminated at twelve noon, I was the proud and happy possessor of four fields, two houses, (in need of repair) a magnificent extremely old water driven flour mill (still functional and situated in the region of Oheles).

The joy of the Kithirians present, who witnessed my acquisition, was unbounded - I was showered with congratulations and expressions of good will and pleasure, not to mention the coffee, loukoumia and Gazozes was fully contented and my dream was realized. I sincerely hope my parents were wathing.

My next step was to go and look over my newly acquired property and to appoint a tenant to cultivate the arable portions. When I arrived at Lianianika and I say my father's house, built in 1908 and now derelict, on a lovely plot of land behind it, with a well full of pure water, a stone stable and "ALONI". I felt a sad thrill, and realized what inspired my wife Beryl, who saw the same scene in 1973 to write the following verse.

FOR MY FATHER IN LAW

Lianianika my birthplace,
Where life within me grew,
How could I ever leave you,
For distant lands to woo.

The home I built with tenderness,
For cherished ones so dear,
Now lies crumbling in the dust,
No loved ones does it hear.

My seed springs up from foreign soil,
Far distant o'er the sea,
And never more Lianianika,
Their home will ever be.

Once broken, ties can never more,
Become as one again,
My everlasting sleep will be,
Beneath a strange terrain.

But when my soul has found release,
I know that it will bound
On joyfull wings and homeward fly,
Till Lianianika is found.

I spent a further week in Kithira, revisiting the beauty spots, which had left such an indelible impression on my previous visit. Ayia Kapsali - Ayia Pelayia, Hora - Mirtidiotisa - Oheles - Milopotamos - Livadi Potamos and its surrounds and the other villages and townships.

During this time I was invited by George Cominos, President of the old people's Home to visit the home, situated next to the Hospital at Potamos. I have never seen a better organised, more beautiful, tidier and cleaner institution of this kind in all my experience. The Home is a beautiful two storey building with gracefully arched stoas and in which a charming softly tinted white marble is put to good use in cladding walls - floors - staircases and steps. The tenants bedrooms are large, airy and sunlit with two persons to each room, whilst the furnishings, though simple are in very good taste and more than adequate. The large dining room and communal room is beautiful and has an aspect through a glass archway continuous with the entrance, overlooking the dried out Potamos with its graceful stone bridge, which gives access to the township. There are numerous rooms set aside for reading, privacy and contemplation - all beautifully constructed and furnished with constrained elegance and good taste. A much admired by the ancient Greeks. A new wing is presently being constructed and the feeling is that all these connected with the project, should feel proud of their efforts and are to be congratulated. I must mention that the laundry, storerooms and pantries are particularly the kitchen, leave nothing to be desired. The smell of "Rathikia" and the fish (it was just on lunch time) aroused my appetite.

My return to Athens was by means of the Olympic twin-prop eight seater which I left off on the dot of the scheduled departure

«ΚΥΘΗΡΑΙΚΟ»

ΤΟ ΒΗΜΑ
ΕΘΝΙΚΟΝ
Offices 211 BOTANY RD. WATERLOO Phone 698 8989

ΤΟ ΒΗΜΑ
Established 1913
ΕΤΟΣ 66ον

Ειδική προσφορά

ΘΕΡΜΟΤΑΤΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ

Μετά δεκαπενθήμερη αξέχαστη παραμονή μετά της συζύμου, αφίνωμε την φιλόξενη πλούσιαν και ώραϊαν Αυστραλίαν όπου χιλιάδες συμπατριώτες μας προόδευσαν και δημιούργησαν αποδοτικές εργασίας και ζηλευτές οικογένειες που τιμούν την ιδιαίτερη πατρίδα μας και γενικά την Ελλάδα.

«Ένα μεγάλο Εύγε σε όλους»

Αφού ευχαριστήσαμε πρώτα τα αγαπητά μας παιδιά Πήτα και Μαίρη που με την αγάπη τους και τη στοργή τους περάσαμε αξέχαστες μέρες, και μη δυνάμενος να κατονομάσω και ευχαριστήσω όλους τους αγαπητούς μας συγγενείς, χωριανούς, φίλους και γνωστούς από το Ν.Σ.Υ. μέχρι τη Κουηνσλάνδη που γυρίσαμε για την αθόρμητη φιλοξενία και αγάπη τους που θα μάς μείνει άσβεστη στη μνήμη μας καθώς και η καλωσύνη τους διαβίβαζαμε ένα θερμό και εγκάρδιο ευχαριστώ από των στηλών του αγαπητού Κυθηραϊκού Βήματος. Γενικότερα ευχαριστώ τον πρόεδρον της Κυθηραϊκής Αδελφότητας στη Βρισηάνη κον Γεώργιον Σουρήν διά την τιμητικήν προσκλησίν μου να παρευρεθώ σε συμβούλιο τους όπου διεπίστωσα πως κάθε προσπάθεια καταβάλλετε να ικανοποιηθούν τα παροικιακά συμφέροντα και ότι γενικά θέματα απασχολούν και ενδιαφέρουν το νησί μας.

Επίσης ανταλάξαμε απόψεις με τον δραστήριο Κον Ιωάννην Μανέαν του Κυθηραϊκού βήματος και διεπίστωσα πόσον εργάζεται και φροντίζει για το καλό και τη προόδο του νησιού μας, και να εξαλειφθή το κακό προηγούμενο του τοπικισμού. Σε όλους εύχομαι κάθε επιτυχία στο έργο τους.

Εν τέλει εύχομαι σε όλους όπως η προστάτισσα του νησιού μας μεγαλόχαρη Μυρτιδιώτισσα, χαρίζει υγεία, πρόοδο και κάθε οικογενειακή ευχυτία και ο πόθος του επαναπατρισμού να παραμένει άβυσσος έμεις με αγάπη θα σας περιμένουμε και θα σας σφίξωμε το χέρι και θα σας καλωσορίσωμε.

Με πολύ αγάπη

Γεώργιος Κορωναίος
Βασιλιόπουλος

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΣΥΔΝΕΥ:

Ανάμεσα σε χαρούμενο συγγενικό και φιλικό περιβάλλον 200 προσκεκλημένων στο Κυθήρα Χάουζ άντηλάνησαν οι επίσημοι άρραβώνες άλλων δύο νεαρών βλαστών της νέας μας γεννεάς, της δευτεροτοκου Χαριτωμένης κόρης Μαρίας, τών κου και κας Πέτρου Κορώνη από το Σάνς Σούζι και του φερέλπιδος νέου Παναγιώτη Κυπριώτη υιού τών κου και κας Κοσμά Κυπριώτη από το Μαρούμπρα.

Εγκάρδια συγχαίρομε τους ταίριαστους μνηστευθέντες τους εύχόμεθα καλά στέφανα και πλήρη πραγματοποίηση των όραματισμών των, στους δέ εύτυχισμένους γονείς να τους καμαρώνουν πάντα εύτυχισμένους και χαρούμενους.

Με συμμετοχή 250 προσκεκλημένων έγινε στο CHUK WAGON HALL του Ρόκνταλ οι επίσημοι άρραβώνες της χαριτωμένης μοναχακόρης Μαρίας τών Κον και κας Γεωργίου Φίλη και του πρωτοτόκου υιού τών κας και κας Αντωνίου Νοταρά από το Coogee με πλουσιοπάροχο φαγοπότι και τρικούμπερτο γλέντι.

Θερμότατα συγχαίρομε τον μελόνυμφον ζεύγος και εύχόμεθα καλά στέφανα, εις δέ τους εύτυχεις γονείς να τους χαίρονται και στα άλλα τους παιδιά.

Ο κος Δημήτριος Ιωαν. Κασσιμάτης ή Πορταλαμιός έκ Λειβαδίου άνεψιός τών έν ταύτα συμπατριωτών μας Καν Εύστρατιος και Ιωάννου Τζάννε και ή δίς Συλβία Ιωάν. Σοφίου έκ Ποτάμου έτέλεσαν τους γάμους των τών παρελθόντα μήνα. Συγχαρητήρια.

Ο κ. Αντώνιος Δημ. Πασχάλης έκ Σύνδνευ κατά την ό λιγόμηνον επίσκεψίν του στο νησί άνεκάλυψε στο Κάλαμο το μελλοντικό έτερον ήμισυ Δίδα Παναγιώταν Ιωαν. Μεγαλοκονόμου. Έγινε ό γάμος οι διακοπές μετέτράπησαν σε μήνα του μέλιτος και πού συνεχίζεται ακόμη με την έπιστροφή τους στην Αυστραλία. Σας εύχόμεθα κάθε χαρά και εύτυχία παιδιά.

Έδωσαν άμοιβαίαν ύπόσχεσιν γάμου ό Θεόδωρος Ιωαν. Χλαμπέας υιός του κου και κας Ιωάννου Χλαμπέα έκ Ποτάμου τών Κυθήρων μετά της δίδος Ελένης Σεμιτοκόλου έκ Βρισμπάνης. Συγχαρητήρια και καλά στέφανα.

Την 14ην π.μ. στο Ιερό ναό του Αγίου Σπυρίδωνος στο Κίνγκσφορντ έβαπτίστη ή πρωτότοκος κόρη τών κου Παν. και κας Χρήστας Σαχτούρη, με άναδόχους τών Κον Γεώργιον και Καν Τίαν έξηντάρη, δώσαντες το όνόμα Εύφροσύνην. Μετά ταύτα στο Καστελλοριζιακό Κλάμπ έδόθη εις

τους ύπέρ 200 προσκεκλημένους πλουσιωτάτη δεξίωση και έπικολούθησε τρικούμπερτο γλέντι. Θερμότατα συγχαρητήρια στους εύτυχεις γονείς και άναδόχους καθώς και στους παπούδες και γιαγιάδες που άρχισαν να ξανανιώνουν να καμαρώνουν και να χαίρονται τα παιδόγκονα όλα.

ΜΠΡΙΣΜΠΑΝΗ. Την 14ην π.μ. στο περικαλή ναό του Αγίου Γεωργίου της πόλεως μας, παρά του άρτι άφιχθέντος προς τοúτο συμπατριώτου μας Ιεράρχου κ.κ. Γαβριήλ ηύλογηθησαν οι γάμοι του άνηπιού του κου Μηνά Κασσιμάτη μετά της δίδος Ζερβού και έπηκολούθησε πλουσιωτάτη δεξίωση με συμμετοχήν 500 προσκεκλημένων στο μέγαρον της Ελληνικής Λέσχης. Τόσον κατά την γαμήλια τελετή όσο και κατά την λειτουργία της Κυριακής που ό Σεβασμιώτατος έχοροστάτησε έξεφώνισε θαυμάσιους λόγους μεστούς έννοιών περί κοινωνικής αλληλεγγύης και αγάπης. Κατά το διάστημα της έδώ παραμονής του ό Ιεράρχης διαμένει και φιλοξενείται εις την έν Γκράβατ άρχοντικήν οίκίαν του κ. Δημ. Ν. Κασσιμάτη, ή δέ Κυθηραϊκή παροικία όμαδικά, τόν ύπεδέχθη και τόν έφιλοξένησε ως έπρεπε.

Όλως αιφνιδίως έκ καρδιακής προσβολής άπεβίωσε ή Αικατερίνη Έμ. Νοταρά εις Μπρισμπάνη έτών 71.

Η έκφορά της έγινετο πάνδημος από τών Ιερό ναόν του Αγ. Γεωργίου και έσυνοδεύθη μέχρι της τελευταίας της Κατοικίας από την όλότητα της Κυθηραϊκής παροικίας της οποίας έτυχχανε λίαν αγαπητόν μέλος.

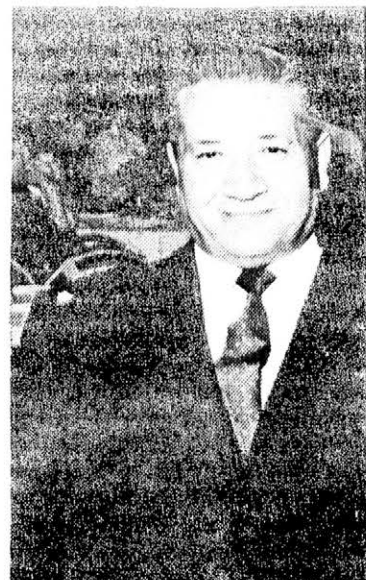
Εις τα πενθούντα τέκντα της, Δημήτριον, Καλιόπην, Αθηνάν, και Ελένην εις τας άδελφάς της και λοιπούς συγγενείς άπευθύνομεν τα συλλυπητήρια μας και εκείνης εύχόμεθα αιώνια την μνήμη και άνάπαυσιν.

Απεβίωσε και έκηδεύθη στο Μιλόποταμο ό Παναγιώτης Μεγαλοκονόμος (Ντέλης) έτών 85.

Εις την συζυγόν του κας Χρυσάνθην τους υιούς του Κον Κοσμά Μεγαλοκονόμο Ιατρόν εις Αθήνας Κον Θεόδωρον Μεγαλοκονόμο Γυμνασιάρχην εις Κύθηρα τας δύο θυγατέρας του και λοιπούς συγγενείς συλλυπούμερα θερμά και έκείνου εύχόμεθα έλαφράν την γενέτειραν γήν που τόν έκάλυψε.

Γ.Μ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΖΑΝΤΙΩΤΗΣ

Σε κάθε έκδοσι ή κοινωνική στήλη του Κυθηραϊκού Βήματος άνалаμβάνει το θλιβερό καθήκον να γίνει ό δυσάρεστος άγγελιοφόρος της παντοτεινής αποδημίας προσφιλών και αγαπητών προσώπων και ό κατάλογος της πρωτοπόρου γεννεάς να άραιώνεται συνεχώς.

Δέν άπηλάγη και αυτή τη φορά στο μηνιαίο διάλειμα της κυκλοφορίας του από το να πληροφορηθεί και με ιδιαίτερη λύπη να άναφέρει έκείνους που μάς φεύουν για πάντα. Μά ένώ βρίσκει στη προετοιμασία της έκτυπώσεως, μάς άνηγγέλη ή άναμενόμενη έκδημία, που δυνατόν μόν να ύπήρξε άνθρώπινος λυτρωπός αλλά έν ταυτώ πικρή άπώλεια, ό χαμός άναντικατάστατου μέλους της παροικίας μας, άφιερωμένου οικογενειαρχου και πεφιλημένου κοινωνικού προσώπου του Θεόδωρου Ζαντιώτη από το Λίβερπουλ.

Δοκιμασθείς σκληρά από την τύχην με τη πρόωρον άπώλειαν, παραδειγματικής συζύγου, μητρός και στελέχους, άφωσιώθη και συνεπλήρωσε και τα μητρικά καθήκοντα, παρηγορούμενος όσον

time and arrived one hour later at the domestic terminal of Athens. The flight was made memorable by the antics of a huge school of porpoises, which gave a magnificent display of their grace and power for well over five minutes, while they were in our range of vision.

Back in Pireas, I showered and then went out for the inevitable black coffee, which is such a pleasing aspect of the Greek style of living, which I must confess attracts me and many others.

I had several more meetings with the Athens committee of the Trifilis Hospital and then I was left with a few days to do as I pleased. This consisted of shopping for my wife and family, visiting friends and acquaintances and spending many hours at the Maritime Museum at Pireas, where I was fascinated by the remains of the Themistoclean Walls.

In my minds eye, I saw Persians, Medes Phoenicians and Greek wandering around these living stones and I walked amongst them unseen, hoping to hear what they were saying - but they were silent.

Time flew swiftly by and next I found myself at Athens airport, where my flight Q16 was preparing to depart Thursday 1 a.m. (Athens daylight saving time) 14-6-79. The flight back was uneventful but smooth and pleasant and I landed in Sydney airport at 6.30 a.m. Sydney time on Friday 15-6-79 from whence I drove home and after relating in brief a few highlights of my trip I indulged in a very long siesta, which made up for the jet lag.

At the moment I am preparing an itinerary to follow, as I am determined to depart for a stay of five months at my beloved Kithira at the earliest possible convenient date.

THEO. G. LIANOS.

ΤΟΠΙΚΑ ΤΣΙΡΙΓΩΤΙΚΑ

Κύθηρα: Του άνταποκριτού μας.

Στών άμαρτωλών τη χώρα το Μάη μήνα βρέχει. Φαίνεται πως ή άπαισιόδοξη αυτή λαϊκή παροιμία θα γίνει φαίνεται πως ή άπαισιόδοξη αυτή λαϊκή παροιμία θα γίνει έφέτο πραγματικότητα στο νησί. Ένώ ό καιρός ήδη μήκε και περνά για το λιομάζωμα κι έπρεπε ναχει βρέξη για να βοηθήσει και τη συγκομιδή και την έκθλιψη, κι ένω σ' όλη την άλλη Ελλάδα γίνονται βαρείες βροχοπτώσεις, έδώ έχομε σοβαρή ξηρασία και οι έλιές έχουν γίνει σωστή σταφίδα και πέφτουν. Τα προγνωστικά είναι πως άν δέν βρέξει σύντομα, το μοναδικό έστω και περιορισμένο αυτό προϊόν από λάδι θα το πούμε λαδάκι και κλάψα Χαράλαμπε.

Γενομένης παρά τών προέδρων έκλογής για νέα διοίκηση της έγχωρίου περιουσίας - Μυρτιδιώτισσα επανεξελέγησαν δι' άλλην μίαν πενταετίαν οι ίδιοι ήδη ύπηρετούντες κας Κ. Παστάς, κας Φ. Λαζαρέτος, κος Γ. Παυλάκης και κος Ε. Θεόδωρακάκης. Σε επόμενες εκδόσεις μας και προς πλήρη έννημέρωση τών άναγνωστών μας, θα άσχοληθούμε λεπτομερειακά με το θέμα της διοικήσεως και θα κρίνωμε με άκραν αντικειμενικότητα τόσον το έργον της, όσον και την επανεκλογήν της Έπιτροπής.

Από τα - έδώ κι εκεί - της συναδέλφου ΠανΚυθηραϊκής Τσιζίκους προσπαθούσε να πιάσει στα λιοφύτα του χωριού του στο Λειβάδι ό μετανάστης μας κ. Σπύρος Ι. Κασσιμάτης, παραπάτησε, έπεσε χάρω και χτύπησε το κεφάλι του. Τόν πήγαν στο Νοσοκομείο και με τρεις ραφές οι γιατροί τόν περιποίηθηκαν. Τί τους ήθελε τώρα στα 80 χρόνια του αυτούς τους μονότονους τραγουδιστές του Καλοκαιριού μου είπε ό σύγχρονός του πάνω κάτω

Τοιριγτωαύστραλός κ. Σπ. Ραίσης και δέν καθότανε στο καφενέ να παίξει την πρέφα του;

Κάτι συμβαίνει και με την έπιστροφή της Αγίας Μονής μου έκμυστηρεύθηκε κάποιος νέος έπίτροπος Δέν ύπάρχει πρόεδρος, δέν συνεδριάζει ή Έπιτροπή, παραιτήθηκε ό ταμίας, όρίσθηκε άντικαταστάτης του άλλος. Δεύτερος μη Κυθήριος παπάς, κάνει το Γραμματέα άν και ύπάρχει στην έπιτροπή Κυθήριος Έκπαιδευτικός.

Γιά την άντιγραφή Γ.Μ

«ΚΥΘΗΡΑΙΚΟ»

ΤΟ ΒΗΜΑ
ΕΘΝΙΚΟΝ
Offices 211 BOTANY RD WATERLOO Phone 698-8989

ΤΟ ΒΗΜΑ
Established 191
ΕΤΟΣ 66ον

Ειδική προσφορά

του ήτο δυνατόν με τη χαρούμενη οικογενειακή διεύρεση.

Μα και ή Κακή και ζυλότυπος μοίρα, έδοξε, άλλως, επενέβη και τον πλήγωσε θανάσιμα με το ποιο πονεμένο τραυματισμό και τον όποιον υπέφερε με αληθινή Ιωβειον ύπομονήν. Γνωρίζων το σύντομο έπερχόμενο τέλος, αφιέρωσε

τις τελευταίες του μέρες αντιμετώπιζοντας από ώρας σε ώραν το μοιραίο.

Νά επισκεφθή, νά αποχαιρετήση τα πάτρια και επανήλθε νά κοιμηθεί κατά την επιθυμίαν του τον αιώνιον ύπνον του με την αξέχαστη και αγαπημένη σύντροφόν του.

Σε ηλικία 59 ετών ο υποδειγματικός πολίτης, συμπατριώτης, οικογενειάρχης και φίλος μάς έφυγε παντοτεινά.

Σε όμαδικό συναγερμό οι Κυθήριοι και λοιποί φίλοι στον Ιερό Ναό των αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης στο Λίβερπουλ και τον απέχαιρέτησαν στη τελευταία του κατοικία στο Μπότανυ, ο δέν Ιερατικός προϊστάμενος με όλίγα αλλά πειστικά λόγια τον προέπεμψε για το επίγειο περασμά του σαν όντως ανθρωπίνως άξιον και παραδειγματικών και πλείστοι βαρύτιμοι στέφανοι έστόλισαν την συνοδείαν του καθώς και χρηματικά ποσά κατετέθησαν διά την φιλανθρωπίαν.

Στις άπαρηγόρητες κόρες του Κανέλλα και Αρχόντω οικογενειακώς, το γυναικαδέλφου του Μηνά και γυναικαδέλφην του Καν Πόπην Κρίθαρη οικογενειακώς, στην αδελφή του Μαρία Γιωργά στη γενέτειρα διαβιβάζουμε τα ποιά θερμά και φιλικώτατα συλλυπητήρια μας και σένα άλησμόνητε φίλε θόδωρε εύχόμεθα την αιώνια άνάπαυση εις τον χορόν των Δικαίων που κατετάγης.

TILL WE MEET AGAIN DEAR THEO

Γ. Μανέας

ΚΑΛΩΣ ΗΛΘΑΤΕ

Ο πόθος που δημιουργήθηκε στην Αγγελα, με αυτά που της λέγανε οι γονείς της και έμαθε και στα μαθητικά θρανία για το τόπο της καταγωγής της στην ωθησε να διακόψει προσωρινά τη σταδιοδρομία της και να πάει να τον γνωρίσει από κοντά.

Η περιοδεία της τερματίσθηκε στο νησί της πατρικής καταγωγής.

Από εκεί άφου τελείωσε η καλοκαιρινή περίοδος θα ξαναγύριζε στη βάση της.

Όμως πολλά ποικίλα και παράξενα συμβαίνουν που μεταβάλλουν ή επιρεάζουν τη ζωή. Έτσι και ή Αγγελα αντί να βρεθή στο δρόμο της επιστροφής, βρέθηκε στο ωραίο Εκκλησιάκι της Αγίας Πελαγίας όπου ο πάτερ Ηλίας, με τις εύχές της Εκκλησίας και τη γενική χαρούμενη συμμετοχή συγγενών και φίλων την ένωσε με το λεβέντη Ντίνο που ή τύχη της επεφύλασσε να πετάξει χιλιάδες μίλια για να συναντήσει. Κάμανε ταξίδι του μέλιτος στην Αυστραλία και άπεφάσισαν εγκατάσταση στη Γενέτειρα.

Περάσανε δύο χρόνια, δύο μικρά άγγελούδια συμπληρώσανε την οικογενειακήν άνθοθέση, συνεχής όμως προσπάθειες, παρά τις δυνατότητες που διέθεταν, μελλοντικής τοποθέτησεως, δέν προοιωνίζαν επιτυχίαν και ασφάλειαν, και έτσι τη περασμένο μήνα άκόμη διέρευσε παντοτινά από το λίγο καλό αίμα στη Τσιριγώτικη φλέβα, και άλλο ένα ολόκληρο σπιτικό, ξεκατούνησε και μεταφυτευθηκε στην έδώ κοινωνία μας.

Η Αγγέλα είναι ή δευτερότοκη κόρη της κας Ιωάννας και του άειμνηστου Β. Γλυτσού από το Τάμγουορθ, ο Κωνσταντίνος είναι ο δευτερότοκος γυιός του κου Παναγιώτη και κας Άννας Καψάνη από την Αγία Πελαγία.

Καλωσορίζομε τη νέα προσθήκη στην έδώ Τσιριγώτικη οικογένεια μας, που γνωρίζουμε, εκτιμήσαμε και αγαπήσαμε ιδιαίτερα, και είμεθα βέβαιοι πως θα υπάρξουν σύ τη παρόδω του χρόνου στοιχεία προόδου και πατριωτικής εξέλιξεως.

Σας εύχόμεθα εγκάρδια αγάπητά μας παιδιά κάθε προκοπή και εύτυχία στη καινούργια σας τοποθέτηση.

Ι. Μανέας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Η Ερανική έπιτροπή για την έπισκευήν του Ιερού ναού του Σωτήρος χριστού της Κοινότητας Αρωναδικών δημοσιεύει συμπληρωμένον τον έρανικόν κατάλογον και έπιθυμεί διά της παρούσης όπως εύχαριστήσεται θερμώς πάντας τηούς Αρωναδες και φίλους των, οι όποιοι μετά συγκινητικής προθυμίας, συνέβαλον έφ' τόνον μεγάλην έπιτυχίαν του συμποσίου της 5ης Αυγούστου, προς τον σκοπόν συλλογής χρημάτων διά το δεύτερον στάδιον έπισκευής του Ναού μας καθώς και τη μετατροπής του παλαιού σχολείου μας

ως Ξενώνα.

Τά καθαρά έσοδα του συμποσίου άνέρχονται εις τό ποσόν των πέντε χιλιάδων δολλαρίων περίπου. Ιδιαίτερως εύχαριστούμε τους κάτωθι:

Κον και Καν Ανδρέαν Μπάλλου διά την δωρεάν εκτύπωσιν εισιτηρίων, λωτταρίας, εισόδων υπόλοιπον προγραμμάτων κ.λ.π. άξίας διακοσίων πενήντα και πλέον δολλαρίων. Κον Αγγελον Μάλλον για την δωρεάν του πρώτου λαχνού της λωταρίας. Κον Παναγιώτην Σαχτούρη διά την δωρεάν του δευτέρου λαχνού. Κον Μηνάν Α. Φαρδούλην διά την δωρεάν του τρίου λαχνού. Καθώς επίσης τα καταστήματα Σ. Σαλαπάτα, την έταιρείαν οίνων του Κ. Γ. Καλλιγέρη, τα Φαρμακεία Κίνγκσφορντ του Κου Τζόνσον τα καταστήματα Γκρέης Μπράδερς (Μποντάυ Τζάνκσιον) και την Καν Τίναν Α. Φαρδούλην διά την μεγάλη δωρεάν της διά το γεύμα. Επίσης τον Κον Παν. Αρώνη διά την εύγενή καλωσύνην του να δημοσιεύσει δωρεάν τα ανακοινώσεις μας εις την έφημερίδα Έθνικόν Βήμα. Καί τέλος ένα μεγάλο εύχαριστώ προς πάντας που προσεφέραν χρηματικά ποσά κατά την έσπεραν εκείνην και των όποιων τά όνόματα δημοσιεύωμεν κατωτέρω:

Θεόδωρος Μανωλαράς εις μνήμην των γονέων του Δολ.1000,00
Γεώργιος Κρητικός εις μνήμην αδελφού του Δολ. 500,00
Οι αδελφοί Δημήτριος, Σπύρος, Παν. Εμ. Αρώνης εις μνήμην πατρός των Δολ. 400,00
Σταύρος Μαρσέλλος εις μνήμην μητρός του Δολ.200,00

Αδελφοί Κων. και Εμ. Μπαβέας Δολ. 100,00
Νικ. Αρώνης Δολ. 100,00
Ιωάννης Π. Γαλάνης Δολ. 100,00
Αδελφοί Θεόδωρος και Βρετός Αρώνης Δολ. 100,00
Εφη Ψάλλη, εις μνήμην μητρός της Δολ. 50,00
Πατήρ Ι. Ευαγγελίδης Δολ. 50,00
Αναξ. Σαββίδης, εις μνήμην πεθεράς του Δολ. 50,00
Νικ Β. Αρώνης εις μνήμην αδελφού του Δολ. 50,00
Νικ Βαμβακάρης, εις μνήμην γονέων του Δολ. 50,00
Καν Νικ. Αρώνη 50,00
Εμ. Δημήτριος Αρώνης εις μνήμην μητρός του 50,00
Στέλλα Μαρσέλλου 50,00
Εμ. Στ. Γερακίτης 50,00
Παν. Γεωρ. Γαλάνης 50,00

«Από το ήμερόλόγιο ενός Γιατρού»

Συνέχεια εκ του προηγούμενου.....

«Ο κόσμος χάθηκε απ' τους δρόμους. Έπληρα σιγά σιγά και με προφυλάξεις τον άνήφορο, πέρασα την Άκαδημίας κι έφθασα στα Έξάρχεια. Από το μυαλό μου δέν έφευγε ο καλόγερος. Έψελνε; προσευχόταν; και μένα που με ήξερε; Έσπαζα το κεφάλι μου, τίποτα!

Στάθηνκα στην άκρη της Πλατείας να ξαποστάσω. Έρμηιά, δέν με βαστούσαν τα πόδια μου για περισσότερο δρόμο· μόλις ήμωσ στρίψω στη γωνιά θά μπώ στο ίατρείο του φίλου μου Άλέξη. Τσιγκούναρος, μεμψήμοιρος, ίσως ήμωσ τέτοιες ώρες θελήση να με φιλοξενήση. Έσφιγγα στην άριστερή τσέπη του πανταλονιού μου ένα χωνάκι σταφίδες· ήταν το δαίπνο μου. Είχα να φάω, δέν θά τον επιβάρυνα.

Ξεκίνησα να περάσω την Πλατεία.

Ένας κουρελής φάνηκε 10 μέτρα μπροστά μου. ταλαντευόταν έδώ να πέση εκεί να πέση.

—Νά, κι άλλος έτοιμοθάνατος, είπα. «Όταν ζύγωνα βλέπω να ξαπλώρη μπροστά μου, μισός στο πεζοδρόμιο, μισός στο δρόμο.

—Πεθαίνω, μουρμούριζε, βοήθεια... λίγες σταφίδες! Χριστιανοί! Άνοιξε το στόμα του περιμένοντας, τη βοήθεια των συνανθρώπων του. Τελευταία του επιθυμία, σκέφτηκα. Σφίγγω τις σταφίδες μου στις δύο παλάμες, τις κάνω μασούρι και τις χώνω στο στόμα του.

—Νά φάε, του λέω, δέν έχεις τίποτα· κουράγιο... και τον άφησα τρέχοντας μη μου ξεψύχηση κι αυτός στα χέρια... Βρέ που φτάσαμε! Κανένas δέν πρόκειται να ζήση!

—Δώσε μου και μένα, γιόκα μου, λίγες σταφίδες, άκούω μιá γριούλα να με παρακαλή καθισμένη πιο πέρα στα σκαλιά μιās έξώπορτας. Έχω έγγονάκια που πεινούνε, παιδάκι μου. Αυτός, και μου τον έδειξε με το μπαστούνάκι της, ξέρεις πόσες

Ευάγγελια Αρώνη, εις μνήμη συζύγου της
Κοσμάς Θεός, Κοσμάτης

Κοσμάς Θεός Αρώνης 50,00
Εμ. Γ. Κοσμάτης 25,00
Μαριούλα Διακοπούλου, εις μνήμη αδελφού της 20,00
Νικ. Σάμιος εις μνήμη γιαγιάς της 20,00
Φανή Καστρίου, εις μνήμη Παν. Γαλάνη 20,00
Ευάγγελος Χριστιάνος εις μνήμη Ευανθίας Γαβρίλη 20,00
Ζοχ. Κοσμάτης εις μνήμη πατρός και αδελφός του 20,00
Δημ. Κομνός εις μνήμην Γονέων και πεθεράς 20,00
Χρυσούλα Γερακίτη 20,00
Στέλλα Ζαντιώτη 20,00
Αφροδίτη Ναταρά, εις μνήμη μητρός της 20,00
Ανάργυρος Πανάρετος 20,00
Γεώργ. Γκούβερης 20,00
Θεός. Πασάλης 20,00
Πήτας φάρος 20,00
Τσιταίλια Διακοπούλου 20,00
Παύλος Σαχτούρης 20,00
Χάρ. Γ. Καμάρης εις μνήμη πεθερού του 20,00
Μηνάς Καμάρης 20,00
Κυριάκος και Καλλιόπη Μπαβέας 20,00
Σπύρος Εμ. Αρώνης εις μνήμη Ευανθίας Γαβρίλη 20,00
Τίνα Φαρδούλη 20,00
Ιωάννης Μουλός 20,00
Μεταούλα Σεμιτίκουλου 20,00
Ευάγγελος Ζαντιώτης 20,00
Σεραφείμ Πασάλης 20,00
Αικατ. Άποστ. Κομνηού εις μνήμη πατέρα της 20,00
Ιωάννης Αντ. Καστρίος εις μνήμη γονέων του 15,00
Ματίνα Θεός. Μαυρομάτη εις μνήμη Π. Κρητικού 15,00
Ματίνα Θεός. Μαυρομάτη εις μνήμη Σκάβου 15,00
Θεόδωρος Κυπριώτης 10,00
Βασιλική Σίμου εις μνήμη Π. Κρητικού 10,00
Σπύρος Γαλάνης 10,00
Ιωάννης Πρίνας εις μνήμη συζύγου του 10,00
Άννα Κναριώτη εις μνήμη γονέων και Ι. Μ. Βενέρη 10,00
Γεώργιος Εμ. Μαυρομάτης 10,00
Βρετός Τσαούσης 10,00
Ιωάννης Πρίνας 10,00
Χαρ. Γ. Καμάρης εις μνήμη παπού του 10,00
Ιωάν. Γ. Μανέας εις μνήμη συζύγου του 10,00

Παρακαλούμε εάν έγινε παράλειψις ονομάτων ή ενδιαφερόμενοι, να επικοινωνήσουν μετά της Έπιτροπής.

Η έπιτροπή:
Παν. Εμ. Αρώνης
Δημ. Αναστασόπουλος
Μηνάς Ψάλλη
Χαρ. Καμάρης
Νικ. Βαμβακάρης
Γεώργ. Μανέας
Νικ. Αρώνης
Άθαν. Γερακίτης

σταφίδες έχει μαζέψει από το πρωί...
—Τί; τί; τί είπες, γιαγιά; έμεινα μ' άπ το στόμα. Γύρισα και τον κοίταξα· άπ είπα! Μου'φαγε τις τελευταίες σταφίδες μ' άτιμος!...

Ηθελα να γυρίσω να του δώσω μιá κλω να διαμαρτυρηθώ, να τον βρίσω τ' όλιγότερο στην άθλιότητα τη σωματική και την ψυχική ανθρωπάκια που σέρνονταν και έπέμεναν να νά ζήσουν.

Στην ίδια γωνιά από την άλλη πλευρά δίπλα μου δηλαδή, άκούω κρυφομιλήματα, μιá «Αγάπη μου! με περιμένες πολύ! Με συναντούς που άργησα...» γλυκόλογα, φιλιá έγιναν εις την ή καλή πλευρά της ζωής· και τη μουνα με την ψυχή μου. Έφώτισε τη με της. «Σμιζέτε, παιδιά μου, εύχήθηκα μέσα γινήτε ένα· αυτό όρίζει ο Θεός· ο κόσμος δέν έχει.

Ψαχούλευα τις τσέπες μου. Τίποτα! Παν σταφίδες μου· και ξεκίνησα για το ίατρείο φίλου μου. Κάτι βρίσκω ήμωσ στην άριστερή τσέπη του σακακιού. Ένα χαρτί. Το βγάζω. Ένα γκριζο στρατσόχαρτο διπλωμένο στα σαρα. Το ξεδιπλώνω. Μέσα βρίσκω ένα άσπρο χαρτί διπλωμένο κι αυτό, μόλις μπορώ διαβάζω στο φώς του δειλινού τα γράμματα στρατσόχαρτο, κακογραμμένα μεγάλα εύ διάβαστα:

«Γιατρέ, βοήθησε την έθνική αντίσταση· άρχισε μόλις να όργανώνεται. Έλα στις μας. Γράφε περισσότερα φάρμακα, ιώδιο, οινόπνευμα, έπιδέσμους· κάνε τη πακετάκια κάθε Σάββατο μεσημέρι δίνε το σ' αυτόν που σου φέρη σημείωμά μου.

«Αν θέλεις, μπορείς. Χαΐρε, αδελφέ μου. ΈΟ καλόγερος»

ΣΥΝΕΧΙΣΤΕΙ